

Пейо Яворов
Сенки

На тъмна нощ часът. Аз гледам открити
две тъмни сенки: там зад бялата завеса,
де лампата гори, в поле от светлина,
две сенки на нощта... Сами една пред друга,
сами една за друга в жажда и притома,
там — сянката на мъж и сянка на жена.

Мъчително глава се към глава навежда, —
те няма да се чуят: искат и не могат.
Те шепнат може би — от що се те боят?
Напрегнато ръце се към ръце протягат
и пак се не докосват! Искат и не могат...
И пак, един пред друг, един за друг стоят.

Те шепнат може би, но може би и викат,
но може би крещат; — те няма да се чуят,
две сенки на нощта, през толкоз светлина...
Те няма да се чуят, ни ще се досегнат,
сами една за друга в жажда и притома,
те — сянката на мъж и сянка на жена!